

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Megjelenik a lap hetenkint
vasárnap, egy iven.

E lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzküldemények
a kiadó-hivatalhoz külden-
dők.

Szentési Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:

A három hasábra terjedő
petitorsórt egyszeri hirdetés-
nél 18kr., a két hasábosért
12 kr., az egy hasábosért
6 kr. számítottatik.

A „Nyilt-tér”-ben a három
hasábos petitorsórtatási díja
15 kr. o. é.

Bélyegdíj minden egyes be-
igátásánál 30 kr.

Börmentelen levelek nem
fogadtatnak el.

Előfizetési fölhívás

a

„Szentési Lap”

ötödik évfolyamának utolsó negyedére.

A lentebb közlött programra utalunk
csupán, midőn t. előfizetőink további, fokozott
támogatását kérjük. Csak a minél nagyobb mérvű
pártolás adja kezünbe az eszközöket arra, hogy
a lapot élénk és tartalmassá tehessek.

A szerkesztőség.

A lap ára, mint eddig:

egész évre 4 frt.
félévre 2 frt.
negyedévre 1 frt.

A kiadó-tulajdonos.

Olvasóinkhoz.

E lapok szives olvasói között igen sokan
lesznek, kik — nem ismervén az új szerkesztőt,
vagy jobban szerkesztőséget — annak, a minden
ily vállalat létét föltételező bizalmat ezuttal még
csak előlegezhetik. Részből ezek, részből pedig
közelebbi ismerőseink számára is szükségesnek
tartjuk lapunk ezentuli, főbb irányelveit a kö-
vetkezőkben hozni nyilvánosságra, — nagyon ter-
mészetesen egész reputációkkal vállalván felelős-
séget a tett ígéretek lelkiismeretes beváltásáért.

Nem egy példa áll előttünk arra nézve, meny-
nyit árt, a helyett, hogy használna némely vi-
dégi lap a közérdekeknek, ha egyes emberek
befolyásának nagy tért enged, ha személyeket
dédelget és ha — tullepve a kiszabott és öt egye-
dül megillető hatáskörön — magasabb politikába
ártja magát, nevetségessé visszhangját képezvén
mások számot tevő mondásainak.

Bele kellene mennünk a lap eddigi irányá-
nak fejtegetésébe, ha összehasonlítás útján vol-
nánk saját társadalmi hitvallásunkat megállapí-
tandók. De mivel az ilyen egyeztetés akaratlanul
is a recriminációknak előttünk gyűlöletes terere
vezetne, megelégszünk és — reméljük — meg-
elégszenek olvasóink is egyszerű, minden vonat-
kozást kerülő kijelentéseinkkel.

Első helyen kell említenünk a város és
megye érdekeit. Ezek támogatása végett minden-
kor ki fogjuk mondani saját, igaz véleményün-
ket, még pedig nem egyoldalú információk után,
hanem támaszkodva a rendelkezésünkre álló leg-
jobb és hitelesebb adatokra. Nem szolgálunk
sohasem eszközül egyének vagy egyes csoportok
nézeteinek, de épen azért nem is zárjuk el la-
punk hasábjait azok véleménye előtt, kik a ré-
szünkről, esetről-esetre, bár jóhiszeműleg ajánlott
módozatoknál alkalmasabbakat tudnak vagy
hisznek közlés útján érvényesíteni.

Községi ügyeink mellett gyakran akarunk
foglalkozni ipar-, kereskedelmi- és gazdaságiak-
kal. A meddő politizálásból tette ébredt ma-
gyar nemzet végtére kezd a reális, gyakorlati
dolgokra fektetni minél nagyobb súlyt, és mi
megbocsáthatlan mulasztást követnénk el, ha e
tekintetben jó példát nem adnánk. Kedves föl-
adataink közé sorolandjuk tehát minél többször
és alaposabban foglalkozni közigazdasági érde-
kekkel.

Ezeken kívül általános, különösen pedig —
a nálunk időről-időre netán érezhetőkké váló
ferdeségekre való tekintettel — helyi jelentőségű
társadalmi kérdések sem fogják figyelmünket ki-
kerülni. — Szerintünk egy vidéki lap sem tel-
jesíti kötelességét, ha a város ügyein tui, első
sorban nem arra törekszik, hogy azon, sokszor
jelentékeny többségű olvasói számára, kik a helyi
lapnál egyebet nem olvasnak, — társadalmi irányú
és jelentőségű közleményeket hozzon.

Mind ezek mellett, lapunk tartalmát illetően
ugy határozottunk, miszerint abban szépirodalmi
dolgozatoknak is adunk tért. És bár nem akarunk
kiválóan szépirodalmi lapot csinálni szerény köz-
lönyünkben, sőt még a cím alá sem írjuk oda
a „szépirodalmi” jelzést, — igyekezni fogunk
tárcarovatunkat lehetőleg élénk tenni, és e
célből néhány fővárosi íróat már meg is keres-
tünk a siker biztos reményével.

Mondanunk sem kell, hogy kitűzött fölada-
tink miként való megoldása egészen a közönség
pártolásától függ. Egy lap értékét — a szerkesztő
minden igyekezete mellett — mégis csak a ren-
delkezésére álló szellemi és anyagi erők alapít-
ják meg.

Midőn tehát ezen elvitázhatlan igazságra hi-
vatkozunk, a közös érdek nevében arra kérjük
szives pártfogóinkat, támogassák lapunkat ugy
szellemileg, mint anyagilag minél tömegesebben
és erélyesebben, hogy legjobb szándékkal tett
ígereiteink beváltásában akadályozva ne legyünk.

A kötelességekből reánk eső részt örömet
teljesítjük mindenkor!

A szerkesztőség.

Régi bajok.

A mostani, nehéz anyagi körülmények kö-
vetkeztében beállott zilált pénzügyi viszonyoknál fogva,
melyek az előző évekből kihatólag, nemcsak a
jelen, hanem a jövő évekre is át fognak szállani, nem
lesz fölösleges a régebbi községi vagyongazdálkodást
ismertetni, már csak azért sem, mert az 1876.
évi költségvetési előirányzat szerint, községi adónk
az előbbi évekhez képest tetemesen szaporodik.

Igaz ugyan, hogy sok ember van, ki, nem-
hogy a községre, — de magánvagyonára keze-
lése- és jövedelmezésével sem törődik, — sőt
az elsőről tudni sem akar. Mert hiszen a község
követeléseit kirója, azok lefizetésére fölhív, s ha kell,
meg is zálogol érte; denique megfizetjük, ha van
miből. — A magánvagyon kezeléséhez pedig, ha
értené is, nem kiszámítól fog hozzá, hanem
várja rá az ég áldását. Hiszen csak jó termés
is lesz már egyszer, majd helyrehoz az mindent!
Ha azután vérmes reményében ismét csalatkozik,
ő nem tehet róla. Nem temett semmije, —
tehát el kellett bukni.

Pedig nem úgy áll a dolog. A szorgalmas,
előrelátó és jóra való polgárnak a község ügyei
iránt érdeklődni kell, annak háztartását ismerni
kötelessége, s ha annak vagyongazdálkodásában hiányok
lát, azt, az általa célszerűnek vélt és mások
előtt is helyesnek látszó módozatokkal pótolnia
kell igyekezni, hogy a községre el ne fogjon,
hanem inkább évről-évre gyarapodjék. S habár
abból egyesek látszólagos hasznát nem húznak
is, van benne közvetett hasznát elég, mert minél
több jövedelme van a községnek, annál keve-
sebb teher nyomja az egyes adózók vállait.

A községi vagyongazdálkodás és rendszerellenes
kezelésének hátrányait súlyosan érezte városunk a
régibb időben. Érti azt máig is, dacára a mostani ke-
zelés jó rendszere- és célszerűségének. Érti pedig

azért, mert a régebbi időben, a város által bérbe-
adott javak hasznosbéri összegének biztosítására
kellő intézkedések nem tettek. Számtalan eset
volt arra, hogy egyes bérlőkkel szerződés sem
kötött, a városnak tetemes hasznosbéri összege
veszett el. Igazolja ezt azon körülmény, hogy a
mult évben a képviselő-testület ugy a váltásági,
mint a házi pénztárnál több ezrekre menő köve-
telést iratott le, mint bevehetőt.

És ezzel még nem ért véget a városi pénz-
tárak zilált állapotának helyrehozatala. Dacára
annak, hogy a már leirt, bevehető összeg
pótoltva lett az egyesekre kirótt pénztári adóban,
ismét egy szomorú jelét láttuk a régi községi
vagyongazdálkodás hiányos voltának. Láttuk azt az
1876. évi költségvetési előirányzat tárgyalásakor
a házi pénztár költségvetése bevételeinek II. és X.
címe alatt, hol több, mint 20000 frtra menő régi
követelésnek csakis 1/3-ad része lett fölvéve, mint
beszerezhető összeg. De hogy még ennek beszer-
zéséhez sem sok remény lehet, eléggé mutatja
a küldöttség azon véleménye, miszerint ezen kö-
vetelésekre nézve liquidáció tartassék, s azoknak
be nem szedhető része — mint már a mult év-
ben is történt — irassék le. Ugyanily vélemény
áll a váltásági pénztárnál előirányzott bevételek II.
és III. címe alatt fölvett 28 ezer frtot meg-
haladó követelésre nézve is.

Látjuk tehát, hogy a községi pénztárak ré-
gibb követelése, melyek egy részének beszerzé-
séhez is alig lehet remény, nem az újabb, hanem
a régi s rossz, ugynevezett házi kezelés és kellő
biztosíték nélküli szerződéskötések miatt vannak
veszendőben. Látjuk továbbá azt is, hogy a
mostani, rendszeres kezelés mellett is sok idő kell
még arra, hogy a rendes, deficit nélküli mederbe
jussunk.

És ezen régebbi követelések behajthatlansá-
gában rejlik egyik fő oka községi adónk emel-
kedésének. De most már azon a régi bajon segí-
teni csakis ugy lehet, ha városunk polgárai és
az arra hivatott képviselők közügyeink körül
buzgó részvétellel működnek, ha Szentés város
előjáróságával együttesen azon fognak igyekezni,
hogy a városi községi vagyongazdálkodás mellett,
minél nagyobb jövedelmet hozzon. A mostani
kezelés rendszere jó, de még jobbat kell
teremtünk, hogy az a régi, sok tekintetben
szabályellenes községi vagyongazdálkodás által elve-
szett nagy összeg ugyanazon községi javak újabb,
rendszeres kezelése által pótoltsék, s hogy ne
egyedül az adózó közönség legyen terhelve a
községi pénztárak minden kiadásával. Mert könny-
nyen megtörténhetik, hogy, míg a régebbi bajok-
kon, az egyesekre vetett újabb terhekkal akarunk
csupán segíteni, egy másik, hasonló bajba esünk
az által, hogy a mostani időben csaknem vég-
elszegényedésre jutott adózók fizetésképtelenné
levén, ismét olyan hátralékok merülnek föl, me-
lyek sohasem lesznek bevehetők.

Szakál Mihály.

Közigazdasági fejlődésünk első föltétele.

Nem is oly rég volt az, hogy hazánkat a kultur-
képes államok sorába emelkedni láttuk. Egyszerre csak
megfordult a kocka és az európai államok koncert-
jében nekünk is kiváló szerep jutott. És midőn ezen
szerep első jeleneteit kellett volna hazánknak lejátszani,
azt vettük észre, hogy képességeink még nagyon alantok
fokon állanak s hogy roppant sokra van még szük-
ségünk, hogy szomszédainkkal a versenyt kiállhassuk.

Megkaptuk alkotmányunkat és kettőzött erővel
siettünk az eddig élénk érzett hiányokat kipótolni;
rohamosan haladtunk, de rosszul számítottunk. A
haladás alapjának megvetésében kifeleedtük az első alap-
tételt, a reális irány kijelölését, és így eltévesztettük
az utat, mely állami boldogulásunk révén vezetett
volna. Azóta, mióta ezt tudjuk, sok mindenféle csep-
pás

erte hazánkat: rossz termések, elemi csapások stb., de ezek megtanítottak bennünket arra, hogy állami fejlődésünk genesisében más módokat kell megválasztanunk; megtanítottak bennünket arra, hogy Magyarország, mint tisztán földműveléssel foglalkozó állam ma már nem állhatja ki a versenyt a szomszédos és távolabb eső, de a gőz nagyhatalmassága által velünk összekötöttéssé váló államokkal.

Gondoskodnunk kellett tehát arról, hogy előrehaladásunkat más alapokon lehessen megvetni, hogy hazánkban általában a közgazdasági, részletesen a kereskedelmi és ipari érdekek az eddiginél több ápolást, több figyelmet nyerjenek, szóval: hogy hazánk közgazdasági fejlődésének fokozatos előmozdításán fáradozzunk mindnyájan, kik erre képesek vagyunk.

Jelenlegi zilált állapotainkat a félművelt és műveletlen politikusok arra használják föl, hogy a kormány és az uralkodó többség ellen izgatva, hazánkat nagy utassák be, mint a romlás örvényébe ártatlanul belesodort, dicső államot és szóvirágok egész özőnével igyekeznek a könnyen félrevezethető népet elégedetlenségre és zugolódásra bírni.

Nagy bünt követnek el ezek, de bűnük megboszátható, mert nem tudják mit cselekednek...

Nem tagadható ugyan, hogy hazánk sanyaru helyzetbe jutott és oly terheket vett magára, melyeknek mint földművelő állam többé nem tud megfelelni; tagadhatatlan, hogy a nép adózőképessége nagyon igénybevéttetik; de mindebből csak az következik, hogy megfeszített erővel kell odahatnunk, miszerint hazánk anyagi fejlődése lehetőleg előmozdítottassék és az államháztartásban az egyensúly fönttartassék. Hiszen számtalan más államok háztartása is meg lett ingatva az utolsó évek viszontagságai alatt s ezek még sem csüggednek, hanem hazájuk megmentésén fáradoznak. Aranyba kellene foglalni az új pénzügyér ama szavait, melyeket a magyar képviselőház is roppant lelkesedéssel fogadott: „Magyarországnak áldozatkésztsége által kell a világot meghódítania...”

Közgazdaságunk fejlődésére kell mindenekelőtt közremunkálnunk. Iparunk, kereskedelmünk jelen rendezetlen állapotában minderre képtelenek vagyunk, s ha áttekintjük a teendők hosszú sorozatát, meg kell vallanunk, hogy roppant kitartással és odaadással kell az újjászervezés munkájához hozzálátni. De fokozatos munkálkodásunk termő gyümölcse nem maradhat el, a siker, mely fáradozásainkat jutalmazza, biztosítottnak vehető.

Első és legnagyobb föladata az iparos és kereskedő osztálynak — a társulás, az egyesülés. A hatalmas emeltyű, melynek a jelen század roppant emelkedését köszöni — az egyesülés. Ez az, mi ugy a tudomány, mint az ipar és kereskedés minden ágában s általában minden téren a lehetetlennek látszót is eredményes megoldáshoz vezet. A társulás szelleme hasonlítható egy, ezer meg ezer kerékkel bíró géphez, mely a legrövidebb idő alatt oly műveleteket végez, a mihez egyes emberek fáradozása által évek hosszú mun-

kája után sem juthatni. Az egyesülés forrása, mely bőven nyújtja környezetének a termékenyítő nedvet; az egyesülés erő, mely önmagát kielégítve, idegen támaszra és a szabad munkálkodást gátló állami gyámkodásra nem igen szorul.

Különös figyelmébe ajánljuk ezt Szentes városa kereskedő és iparos polgárainak. Tartsák folyvást szem előtt, hogy az egyesülés és társulás mindentűt, de főképp az ipar és kereskedés terén nem csak szükség, hanem nélkülözhetlen kellék is. Mert míg egyrészt a társulati tagok — gyakran összejövén, egymást a teendők fölől fölvilágosítják, azokban segíyezhetik, azonkívül még lehetőleg szakképzetten tárgyalhatják az ipar és kereskedés fejlődését hátráltató vagy előmozdító kérdéseket, s e téren tapasztalt vagy megvitattott véleményeket ott, a hol kell, a testületi szellem egész súlyával érvényesíthetik; másrészt az ily társulatok értekezései alkotják a közvéleményt s előidézik vagy élesítik a versenyt, mely nélkül egy téren sincs kellő eredmény. — — —

Szentes iparosai és kereskedői jól tennék, ha föntolára véve az elmondottakat, legközelebb gyűlést hívnának egybe és a kereskedők egy külön együletet, az összes iparosok pedig — az ipartörvény értelmében — egy általános ipartársulatot alkotnának, mert azon szakszerű ipartársulatokkal, a melyek maig fönnállanak, s melyekben az anyagi és szellemi erők szétforgácsolva vannak, semmire sem lehetnek.

Jó egyetértéssel sokat lehetne ez ügyben tenni. A sajtó kötelessége a közértelem fölébresztési, tette sarkalni és a tettek folytonos ellenőrző gyanánt szerepelni. Első föladatunknak ime megfelelünk s óhajjuk, hogy nézeteink visszhangra találjanak.

Reméljük, hogy Szentes város iparos- és kereskedő polgársága nem fog idegenkedni az eszmétől, melyet, ha fölkarol, könnyen beteljesedhetik a költők királyának mondása: „Még jönni fog egy jobb kor...” De ezt nem csak buzgó imádsággal kell kívánni, hanem érte tenni és munkálkodni is!

Gelléri Mór

Városi közgyűlés

(tartott folyó évi szeptember 23-án.)

(K.) A közgyűlés első és legfontosabb tárgyát a szegedi pénzügyigazgatóságunk az 1876. évre fizetendő bor- és husfogyasztási adó összegének megállapítása iránti föl-hívásának elintézése képezte. — Erre nézve elnöklő polgármester előterjeszté, miszerint ez ügyben f. hó 22-én a pénzügyigazgatóság és város kiküldöttjei között értekezlet tartatván, az alkalommal a pénzügyigazgatósági megbízottak kijelentették, hogy a jövő évi hus- és borfogyasztási adóösszeg az eddigi 10044 frt. 12 1/2 krnál jóval magasabbra van téve, és hogy, mert magánvállalkozók ennél tetemesen nagyobb összeget ajánlottak, a városnak, ha nevezett fogyasztási adók beszedését megtartani kívánja, szintén jóval többet kell az ezelőtt fizetetté adnia.

A tanács nem érezvén magát jogosítottnak a do-

logban határozni, célszerűnek látta rendkívüli közgyűlést hívni egybe és annak utasítását kérni ki az ügy megoldására nézve.

Tekintve azon kellemetlenségeket, melyeknek a közönség a fogyasztási adóknak egyesek által való kezelése folytán kitéve lenne, a közgyűlés minden esetre hajlandó a fogyasztási adó eddigi bérösszegénél nagyobbat is megajánlani és polgármesternek teljeshatalmat ad arra nézve, miszerint e tekintetben a várost kötelező egységre lépjen.

A második tárgy, néhai Grócz Alajos, volt városi hivatalnok özvegyének nyugdíjaztatását illetően a közgyűlés akként határoz, hogy az özvegynek — bár a város ilyesmire törvény által kötelezve nincs — folyamodónó férjének Szentes városnál 13 éven át folytatott hivataloskodására és az özvegy szorongatott anyagi helyzetére való tekintettel, egyszer s mindenkorra 300 ft. kegyadományt szavaz meg.

Végül Dolosch Vincze városi kertésznek a f. évi 195. számú közgyűlési végzés ellen beadott felebbezése, további elbírálás végett az illetékes hatósághoz fölterjesztetni rendeltetik.

Helyi és vegyes hírek.

* A lapunk tárcarovatában megkezdve volt regény és beszély folytatásait meg nem szerkesztvén, azok közlését annál is inkább abban hagyjuk, mert terjedelmes elbeszélések, vagy épen regényeknek heti-lapban és apró részletekben való kiadását célszerűnek nem látjuk.

* Az „Egyetértés és Magyar Ujság” szeptember 26-iki számában egy szentesi levelező keserves nótákat fű azon körülmény fölött, hogy e lap szerkesztője megváltozott. Nem foglalkoznánk e, minden szavában költött és valótlanosságokat tartalmazó levél-félével, ha a turpisságában is ügyetlen levelező olyasmit nem állít, a mit megjegyzés nélkül hagynunk lehetetlen. — A hivatkozott passus következőkép szól: „Oh! minálunk erősen örlik a hajdan erős tölgy gyökereit a hivatal- és kegyvadászok, a marokban tartott koncezt feltők, az uralkodó és az ez idő szerint még nem uralkodó, de arra törekvő klikkek igyekeznek azon, hogy mielőbb pusztuljon. Legújában is egyik éltető gyökerét morzsolták szét. Erzékeny vesztéség érte pártunkat; a „Szentesi Lap”, mely tehetségéhez képest ápolgatta volt hazánk önállósága függetlenségének lankadó virágát s a mi alföldi vidékünkön a 48-as párt egyetlen közlönye volt, most az új évnegyedkor megszűnik élni.” — Lám, lám! a volt szerkesztő egyik kebelbarátja (vagy tán ő maga?) nyíltan, még pedig az „E. és M. U.” hasábjain beismeri, hogy a „Szentesi Lap” az alföld egyetlen független irányú közlönye volt. Más szóval a szerkesztő egy, hivatásánál fogva egészen más, mint politikai célú és irányú lapot ugy használt föl, amint azt saját (?) politikai hitvallása hozta magával. Érdemet csinál magának abból, hogy az itteni politikai pártokat nem csak a vá-

T Á R C A.

Csupa adó.

Nincs korszo-k államtörténetünkben, mely gyorsabb, rohamosabb emelkedést tüntetne föl, mint alkotmányos életünk utolsó évei. A haladás számtalan jelenségét tudnánk ennek beigazolására fölhozni, ha nem tárczát írnnák történetesen, melynek méltóságával a komoly hang össze nem fér.

Van azonban haladásunknak egy neme, mely elég keserű humort tartalmaz arra nézve, hogy vele a vonal alatt is foglalkozhassunk. Adófizetési képességünk (tán kényszerűségünk?) tekintetében néhány év óta olyan emelkedést tapasztalunk, mely borzasztó örömmel tölti el áldozatkész hazafiúi szíveinket. Közül áll a lehetőség, hogy gondolatainkat is megadóztatják, a mi annál nagyobb veszedelmet idézne elő, mert a gondolatokra még rosszabb időjárás van már régóta, mint a gabonára.

Ugy vagyunk az adófizetéssel, mint mikor utazás alkalmával a kényelmes alkalmatosságot keressük. Hogy ha ruganyos ülésű kocsin és jó lovakkal mehetünk, szívesen szurkolunk fuvarbér fejében akár kétszer többet, semhogy az alsóvénynyel való kellemetlen érintkezésnek tennők ki esontjainkat. Az állam szekere is csak ugy szolgáltathat elegendő kényelmet mindnyájunknak, ha a vitelbért busásan megfizetjük. Persze, nem szabad a dolgot olyan végletekre vinni, hogy, míg az ország hintója elé négy lovat fognánk, addig a nép kénytelen legyen a „László-szekerét” húzni.

Bizony csak meg kell nekünk barátkoznunk az adóemeléssel. Az adóző polgárok áldozatkésztsége meghozza gyümölcseit s minden rosznak megvan a maga

jó oldala is. Szabad legyen erre nézve egy adomát elmondanom.

A félegyházi korecsma egyik asztalánál együtt kenyereztek egy odaváló és egy — tegyük föl: szentesi — fuvaros. A kunsági atyafi kérésére a fogyasztott rozskenyér jó része megragadván, szomszédjától volt kénytelen bicskát kérni: hogy a magát megtisztítsa vele. Közvetlenül ezután beszélgetést kezd a mi polgártársunkkal és mintegy szánakozó hangon mondja neki, hogy hát: „kendeknek sáros időben minden nyomon a kocsikereket kell tisztogatni.” „No — felel a szentesi ember — már csak szívesebben tisztogatjuk mi a kocsikereket, mintsem a kést, melylyel a kenyeret eszszük.”

Ime, nem találó ez az adoma a mi viszonyainkra nézve? Hadd tisztogassuk, támogassuk mi csak az állam kerekeit, hahogy azt saját jóvoltunkért tesszük!

Azonban a László-szekerétől mégis félek egy kissé. Fényüzési adórendszerünk legalább némi részben följosgosit erre. Nem vagyok a szélsőségeknek barátja, tehát a hintó-adót sehogy sem helyeslehetem. Ha volt még valami ebben a kalmár-világban, a mi régi dicsőségünkre és fényünkre emlékeztetett, ugy bizonyára azon látvány volt az, midőn egyik-másik földesur négyes-fogatu hintón robogott végig poros (esetleg sáros) utainkon. És jött a töméntelen új adónemek áramlata, desperát pénzügyministereink veszedelmes figyelmét nem kerülte ki semmi, senki. Megirigyelték a fogatot tartó urak boldog életét is — a kocsigyárosok rettentő ijedségére.

A híres és boldog emlékeztető Bernát Gazsi bácsi egyszer azon hírrel állított be asztaltársaihoz az „Arany Sas”-ba, hogy a tegnapi szél minden bérkocsiról lefujta a numerust. Most — azt hiszem — sokan megörülnének a birnek, hogy fiakkerjüket mindenestől

elvitte a szél. Jobb, hogy a szél hordja el, mint az adóvégrehajtó.

Mert végre is, ki győzné azt a sok mindenféle terhet elviselni? Abból, hogy az ember földesur és hintóban jár, még nem következik, miszerint luxus-adót is fizethessen.

S özönnel vándorol a folyamodások egész tömege az adóhivatalba. A szegény, hintóban járó urak — legalább vidéken — mindannyian a gazdálkodási célokra használják fogataikat, nem pedig grassálás okáért. Husz folyamodó közül 19-nek bizonyosan elengedik a rájuk kivetett hintó-adót. Minek hozták tehát be? Azért, hogy a pénzügyigazgatóságoknál egy-két szegény emberrel többet lehessen alkalmazni a fölfolyamodási kérvények elintézésére. Ez is haszon.

Általában sohse valljuk kárát annak, a mit fizetünk. A mit nem fizetünk, az több kárt okozhat. A késedelmi kamat és az executió — — brrr! — — rémitő súlyt kölcsönöznek állításomnak.

És még is milyen sok adóhátralékos van e szép magyar hazában. Azt gondolom, jobban tenne a pénzügyér, ha a tényleges adókra kiróni szándékolt 3 1/2%-et inkább a máig fönnálló hátralékokra vetné ki. Akkor legalább — még több hátralék lenne.

De jó is lesz már befejezni ezen elmélkedést, mert végtére még a rosz élceket is adó alá veszik és akkor van kilátásom, hogy — a mi elég különös — ezen üres tárcám alapján — választó-kepesé léptetnek elő. Ha nekik egy tetszik, ám azt se bánom. Szívesen segíték az államon, tehetségem szerint. Tárcám tetszés szerinti százalékát átengedem,

„De pénzt nem adhatok,
Pénzem nincs!”

rosi közérdek, hanem még a magánélet terén is egymás ellen lázította. Sokkal több hasznot művelt volna a régi „Sz. L.” ha az alföldön való apostolkodás helyett városi és megyei érdekeinket istápolta volna tárgyilagosan. A magas politika intézői bizony úgy sem igen hederitnek arra, milyen véleménye van, vagy volt egyik-másik kérdésről egy, ilyen kérdésekbe törvényellenesen beavatkozó alföldi lapnak. — Az „E. és M. U.” szentesi tudósítója azt is mondja, hogy „a lap ezután annak szája ize szerint lesz szerkesztve, ki legtöbbet praenumerál, vagy esetleg a hivatalos hatalom varázs-nimbusától lesz környezve.” — T. előfizetőink iránt köteles tisztességtudásunk ellenére kénytelenek vagyunk a névtelen levelezőnek megüzeni, hogy szemtelenül hazudik. Vagy nem-e a szemtelenség legvégső határa az, midőn valakiről, kinek követendő irányát még legföljebb csak gyanítani lehetne, határozott hangon ilyesmit mond. A rozszul takart boszúból eredő ilyenemű csipkedések különben — szeretjük hinni — legkevésbé fognak ártalmunkra lenni még azoknál is, kiket ellenünk zúdítani volt célja ama, hivatalnoki jelentkező jó barátunk.

* Vasuti ügyünkben végre tán mégis eredményre jutunk. Ertesülésünk szerint ugyanis csütörtökön a város egy küldöttsége járt Félégyházán, az iránt szerzendő meggyőződést, valjon az osztr. államasvasuti társaság hajlandó volna-e egy, Félégyházától — Orosházáig vezető szárnyvonal kiépítésére. Az ottani államfőnök az igazgatónak azon többször tett kijelentéséről értesít a küldöttséget, mely szerint a vasutársaság kész volna az említett szárnyvonal építésére, ha hogy ez iránt a közbeszóló községek érdeklődést tanúsítanak. Szentes város, és illetve a megbízott küldöttség részéről már a napokban intéztetett ilyenemű megkeresés a forgalmi igazgatósághoz, és — reméljük — a megoldás végett, annak idején mindannyi érdekelt község egyesülni fog, hogy valahára mi is összeköttetésbe léphessünk a nagy világgal. — Jövő számunk különben e tárgyban, avatott tollból eredő cikket is hozand.

* Az új métermértékek életbeléptetési határidejének közeledése alkalmából, nehogy a közönség s különösen a vidéki lakosság azon időpont beálltával tájékozatlanul maradjon, s e miatt rozszakartu üzerek általi félrevetetésnek legyen kitéve, — az állami közp. mértékhatóság bizottság igazgatósága fölhívta a törvényhatóságokat, hogy nála az u. n. 60 frtos mintamértékeket azonnal rendelkezék meg s azokat a községházánál közszemlére állítsák ki, — továbbá, hogy minden községházánál, a pap, bíró és jegyző lakásán, hol a nép naponta megfordul, a métermértékeket természetesen nagyságban ábrázoló Posner-féle falitáblákat függesztesse ki, valamint az átszámítási táblázatokat is a nép közt kellő felvilágosítás mellett terjessze. Midőn a közp. mértékhatóság bizottság igazgatóságának eme, legújabb keletű fölhívását közölnök, egyszersmind abbéli, illetékes helyről vett értesülésünket hozzuk nyilvánosságra, mely szerint a városi hatóság október 10-ére fogja a helybeli kereskedőket, iparosokat és gazdálkodókat a végből összehívni a város házára termébe, hogy a, már a jövő új évtől kezdve általánosan kötelező métermértékek használatára vonatkozó ministeri és megyei utasításokat az érdekelteknek tudomására hozza és figyelmébe ajánlja. Előre is a legnagyobb nyomatékosan figyelemztetjük az összes, e részben érdekelt lakosságot, hogy a mondott napon és helyen való megjelenést ne mulasztassa el, mert a métermértékek használatának már 3 hónap mulva bekövetkező kötelező voltánál fogva mindnyájunknak meg kell barátkozni és ismerkedni az új rendszerrel. — A legfontosabb utasításokat lapunk jövő számaiban lehetőleg terjedelmesen szándékozunk ugyan közölni, de szeretnök, ha egyes jóakaró néptanítók (a szöbéli előadás eredményesebb lévén) nyilvános fölvételeket tartanak az új mértékek használatáról és átszámításáról.

* Magyar büszkeség. Érdekes jelenetnek voltunk minap szemtanúi. Egy kis, alig 10 éves, de, mint a leirandó eset tanúsítja, nagy reményekre jogosító hazafi egy krajcár áru gyufát szállítván haza a lutris-bolból, elég szerencsétlen volt azt a sárba szórni és e fölötti keserűségében, vagy tán a reá, otthon várakozó titlegtektől való félelmében valóban szánalomra indító jajgatást vitt véghez. Bármennyire tartott is azonban a kis polgártárs a vigyázatlanságáért való büntetéstől, mégis teljes megütdéssel utasította vissza egy arra menő ur ajánlatát, ki veszteségét kárpótolandó, egy krajcárt akart neki másik gyufa beszerzésére adni. És — azt hisszük — a masina fölszedése után elégedetten távozott szerencsétlenségének színhelyéről, de mégsem volt annak teljes tudatában, milyen, magyar emberhez illő tettet művelt.

* Szekeres József, helybeli jómódu földmi-

ves hétfőn éjjel, saját bázában fölakasztotta magát. Az öngyilkos 72 éves aggastyán volt; borzasztó elhatározásának indokai eddigéle ismeretlenek.

* Még egy öngyilkosság. Szomorú jelensége az időknök, hogy szűk határaink közt, egy hét alatt, két ilyen gyászos hírt kell följegyeznünk. Gyurica György, volt kereskedő, éveken át megtakarított pénzeszkéjét utóbbi időben részint kamatra adta ki, részint pedig haszonbéres földekben akarta értékesíteni. A szerencse azonban — úgy látszik — nem igen kedvezett neki, mert — amint mondják — minden pénzét elvesztette. E fölötti kétségbeesésében szerdán a Tiszába ölte magát. A jóra való ember szerencsétlen vége sok ismerőjének részvétét keltette föl.

* Egy értékes pecsétgyűrű találtatott a vekerai csárda felől vezető országúton, és van letéve a helybeli kapitányi hivatalnál, hol azt az elvesztő, tulajdonjogának igazolása után, átveheti.

* A szomszéd Hódmezővásárhelyen ma megejtendő képviselő-választás eredményét előre meghatározni nem lehet. A „Pesti Napló”-nak egy, Vásárhelyről e hó 26-án föladott sürgönye szerint dr. Herczegh Mihály, szabadelvű képviselőjelölt programbeszédjét a nagyszámu hallgatóság roppant lelkesedéssel fogadta, úgy, hogy — a hivatkozott sürgöny szerint — annak megválasztása bizonyos. — A függetlenségi párt meg természetesen saját jelöltje, Németh Albert győzelmét helyezi kilátásba.

— A helybeli casinó-egylet okt. 10-én d. u. 3 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart. — Tárgy: A módosított alapszabályoknak a f. évi máj. 2-án, 1508. sz. a. kelt belügyministeri rendelet értelmében való kibővítése. — Szentes, 1875. szept. 29. — Elnöki megbízásból: Pólya F., jegyző.

* Iskolai értesítés. A hódmezővásárhelyi gazdasági szakosztály felsőbb népiskolában a jövő 187%-iki tanévben a gazdasági szakosztály is megnyitni határozottat; miről a nagyon t. közönség ezenel értesítetük. — A gazdasági szakosztályba fölvetetnek: felső népiskola, vagy reálskola három- és gymnasium, vagy polgári iskola négy osztályát jó sikerrel végzett ifjak. A tanév f. évi október hó 1-én kezdődik. A h.-m.-vásárhelyi gazd. felső népiskola igazgatósága.

* Iskolai értesítés. Alul írott, mint az ismétlő iskolák igazgatója, az elnökség meghagyásából tudomására hozza a kereskedő és iparos uraknak, hogy a tanítás a rom. cath. iskola helyiségében, Csuppy Márton ur vezetésé alatt október hó 3-án rendszeresen meg fog kezdetni és esteli 6 órától 8 ig tart. A tanulók beírása, úgy az iskolai helyiségben, mint az igazgató lakásán (l. t. 137. sz. a.) teljesítetük. Zoó János.

— Üzleti tudósítás. A helybeli, e heti üzlet minden jelentőség nélküli. A budapesti és külföldi, különösen az angolországi tudósítások, az Oláhországból bevitt buza nagy kínálata és az, ezzel ellentétben álló csekély kereslet miatt, igen rozsz híreket tartalmaznak. Az itteni termelők tartózkodók az eladásban és magasabb árakat remélnek elérni. A 84 fontos buza másszája 4.30—4.40 krajcárért kelt. Könnyebb buzát nem igen vásároltak.

* A szentes-vidéki takarékpénztár forgalmi kimutatása, 1875. január 1-től szeptember 30-ig. I. Pénztári forgalom: Pénzkészlet január 1-én 7645 frt. 22 kr. Bevétel, szeptember 30-ig 498451 frt. 45 kr., összes bevétel 506096 frt. 67. kr. Kiadás 501510 frt. Pénzkészlet szeptember 30-án 4586 frt. 37 kr., összes pénztári forgalom 1.012.193 frt. 34 kr. II. Váltó-leszámitolás: 1875. január 1-én volt a tárcában 65037 frt. 92 kr. Leszámitoltatott 494464 frt. 19 kr. 559502 frt. 11 kr. Ebből visszafizettetett 322132 frt. 41 kr. Ebből visszleszámitoltatott 171530 frt., összesen 490662 frt. 41 kr. Állomány szeptember 30-án 68839 frt. 70 kr. III. Előlegezés zálogokra: Január hó 1-én volt előlegezve 745 frt. Előlegekűl adatott 14320 frt., összesen 15065 frt. Visszafizetett előlegek 9622 frt. Maradvány 5437 frt. IV. Kölesönök kötvényekre: Állomány jan. 1-én 3430 frt. Kiadott kölesönök 5845 frt., összesen 9275 frt. Visszafizetések 7225 frt. Maradvány szeptemb. 30-án 2050 frt. V. Betétek könyvecskékre: Állomány január 1-én 24150 frt. 55 kr. Betétek 45539 frt. 26 kr., összesen 69689 frt. 81 kr. Visszafizetések 42684 frt. 90 kr. Állomány szeptember hó 30-án 27004 frt. 91 kr. Szentesen, 1875. szeptember hó 30-án. Sonnenfeld Gyula, könyvvezető.

* A „Szabolcs” következőket írja: „Rendítő uzsorászkodást visznek véghez országszerte, de közlebb városunkban is a törvény védszárnya alatt az emberek. 300—400 perzentos pénzek nem tartoznak a ritkaságok közé. Ugy, az igaz, meggazdagodhatni, de az így gyűjtött pénzen nem lehet Isten áldása! Nem! — mert a nép hova-tovább szegényedik, a nyomor

nő! S az elpusztult családok siralmai előbb-utóbb megérezzék a megkövült szíveket is! S hát ha egyszer a kiaknázott nyomor azt fogja mondani: „elég!” Lap-társunk ezen, jogosult megbotránykozással irt közleményét azért vették át, mert — fájdalom — nálunk is meglehetősen számmal vannak az uzsorások áldozatai. És bár — azt hisszük — a mi uzsorásaink még nem vittek mesterségüket olyan tökélyre, hogy a 3—40% végleteig mennének, mégis óvnunk kell mindenkit a, bármily jövedelmező üzletet föltétlenül tönkretévő uzsora-kamatok fizetésétől. A pénzkölcsönzésnek száz meg száz más módja is van, melyeket épen az uzsorások kezébe való esésnek kiszámíthatatlan nagyságu veszélyeitől óvandó — legközelebb önálló cikkben fogunk ismertetni.

* Ugyancsak a „Szabolcs”-ból vesszük át a következő, minden jóra való magyar embert élénken érdeklő hírt: „Legtöbbbe kerül ez évben a töltött káposzta, mert mind a bélese, a dísznö, mind a borítéka, a káposzta — fölötté drága. A sertés drágaságáról meggyőződünk a legközelebbi nyiregyházai vásáron; a káposzta magas árát pedig bizonyítják az új helyi és tokaji piacok, hol már most is 8—15 forintot adnak 100 fej káposztáért. Csodálatos, hogy Nyiregyházán csekély ára van a káposztának! Ezelőtt Dombrád, Halász, Kanyár, Czigánd, Kék árasztották el e terménnyel tulságosan a piacokat, de most az említett helyeken is, Kéket kivéve, venni kénytelenek a káposztát! Az egész rét-közön csak Gégény, Kék és Beszterecz ad el az idén káposztát, de nem sokat; kupeczek helyben 8—10 forinttal fizetik százát.”

* A Szegeden megjelenő „Alföldi Iparlap,” eme, rövid idő óta való fönnállása dacára már is jönevű közgazdasági hetiközöny, októbertől kezdve az eddiginél sokkal nagyobb alakban fog megjelenni. Nevezett lap, mely az ipar, kereskedelem és gazdaság terén fölmerülő kérdésekhez mindannyiszor a legmelegebben és kellő szakavatottsággal szokott hozzá szólni, az által is sokat nyer érdekességben, hogy, mint az 1876-iki szegedi országos kiállítás hivatalos közlönye, az arra vonatkozó minden közleményeket egész terjedelmökben adja ki. Már csak ezen szempontból is ajánljuk azt mindenki, de különösen iparosaink, kereskedőink és gazdáink figyelmébe. Az október—decemberi negyede a kiadóhivatal új előfizetést nyitott, még pedig — a lap nagyobb alakjára való tekintettel — ezen utolsó negyedére 80 kr-ával, mely összeg — legelőszérűbben — posta-utalványon küldhető be az „Alföldi Iparlap” kiadóhivatalához Szegedre.

* Az „Uj Idők” című, már eddig is nagyon elterjedt, divat-tárcájú hetilap e heti, 39-ik száma a következőket tartalmazza: „A magyar jeunesse doré”, Borostyáni Nándortól; „Nyár végén”, Dalmady Győző költeménye; „Egy gyanus fürdői idény”, Lauka Gusztáv elbeszélése; „Est-szürkület”, Hivne költeménye (fordításban); „Pillanatnyi igazságok”, Vacano Emil elbeszélése; „János kapitány ur elbeszélései”, (Laboulaye „Nouveaux Contes bleus” című munkájából); „A jelentéktelen ember”, Bret Harte rajza. Irodalmi, társadalmi és művészeti hírek. A boríték szövege is érdekes apróságokat tartalmaz. Az „Uj Idők” előfizetési ára negyedére 2 frt. 50 kr. — A szerkesztői és kiadó-hivatal Budapestben (Zöldfa-utca 10. szám alatt) van.

* A hazai ipar emelése céljából a kereskedelmi minister körrendeletet intézett a hatóságokhoz, melyben azokat fölhívta, hogy a hatósági szolgálatszemélyzet ruházatához szükséges posztót a hazai gyárból vásárolják. A főváros eddig a brünni posztógyárból látta el magát a szükséges készlettel, s a minister rendelete nélkül bizonyára még nem egyhamar jön rá, hogy illőbb volna a magyar főváros pénzét hazai gyárnak adni, mint külföldinek. A gazdasági bizottság most aztán elhatározta, hogy, ha a hazai posztógyarak készítményei minőség, de különösen ár tekintetében kiállják a versenyt a külföldiekkel, úgy azok valamelyikénél fogja posztószükségletét fedezni. — Fölemlítjük itt még Pestmegye határozatát, mely a legközelebbi megyegyűlésen hozott, s mely szerint a megye számára szükséges posztókészlet, dacára annak, hogy a hazai posztó többé kerül a külföldinél, a gácsi posztógyárban lesz megrendelendő.

* Bevételek a szállítmányi adóból. A vasuti és gőzhajó-szállítványok megadóztatásáról szóló, 1875. évi XX. törvényczikk alapján a hazai közlekedési vállalatok augusztus hóban a következő összegeket fizették be a pesti adóhivatal pénztárába: u. m., magyar északkeleti vaspálya 10,000 frt. magy. kir. államvaspályák 18,000 frt. Alföld-fümei pálya 6000 frt. déli vasut 16,000 frt. l. erdélyi vasut 4384 frt. 25 kr. tiszai vasut 20,000 frt. arad-temesvári v. pálya 1000 frt. magyar nyugati vp. 383 frt. 28 kr. osztrák állam vp. 30,000 frt. battaszék-dombóvár-zákányi 800 frt. Duna gőzhajózási társaság 9392 frt. 58 kr. magyar keleti

vasut 10,570 frt. kassa-oderbergi vp. 3,800 frt. eperjes-tarnovi vp. 300 frt. a Schöller-féle gőzhajózási vállalat 125 frt. 94 kr. összesen 134,656 frt. 5 kr. tehát 28,100 frt. 5 krral többet, mint az előző hónapban.

* **Modern anya.** A tó mellett kis gyermekek játszanak, futkároznak, mialatt a nevelőnő valami regény olvasásába van elmélyedve. Egyszerre két, elegáns öltözött nő jó karöltve s Londonról beszélgetnek, hol két évet töltöttek el s csak néhány nap óta érkeztek Párizsba. Az egyik hölgy észrevesz egy három éves szőke leányt; hirtelen megáll. Milyen ismerős előttem ez a gyermek — mondá — mintha már láttam volna valahol. S megszólítja a játszó gyermeket. Hogy hívják a te mamádat kedvesem? E percben megérkezik a nevelőnő s tisztelettel üdvözlí az ur hölgyet. — De hiszen én már őt is láttam valahol! — Igen, madame, én vagyok az a nevelőnő, kit ön Londonban fölfogadott. De hiszen akkor ez a kis lány az én gyermekem! — au yes madame. — A kedves kicsiny; mennyire megnőtt, mióta nem láttam. No csak viselje jól gondját, s most menjenek haza, mert az idő esőre áll. — És a hölgy megsimogatta a leányka haját s nyugodtan folytatá sétáját. A hír valóságáért feljelen a párizsi „Figaro”.

* „Nagybánya és Vidéke” című, társadalmi hetilap indult meg Nagybányán. A hozzánk küldött első szám igen tartalmas. A lap előfizetési ára 1 frt. negyedévenként.

* **Hallatlan, de igaz!** — írja a „Rozsnyói Híradó” — Kövály Ödön, helybeli ügyvéd, a mult hó végén,

Felső Sajón tartott egy árverés alkalmával 3 frt. 5 krért, mondd három forint öt krajczárért 1/4 háztelket vet meg örök áron, mely áll 1/2 házból, rét-, szántóföldből s több használatlan bányából.

* **Értesítések:** Szentés város lakosai felhívataknak, a szüret alkalmával vidékről behozott borokat, avagy szőlőnként behozzák és lesutulják, mulhatlanul bejelentsek, nehogy kellemetlen esetben, hivatkozva pénzügyi törvényekre, 4-szerestől 8-szorosig megbírságotassanak. Az iroda helyiség létezik, nagy vendéglő alatti pincze irodában, Löwy Lipót és Sarkadi Molnár Sándornál. Dótsai Molnár Jánosnak Dónáton 1/4 földje 3 évre haszonbérbe adandó. (1539. háasz. a.) Sajtó Sándor IV. t. 709. sz. háza eladó. Vecseri Imre kéri az alsó-ártéri földet bíró gazdákat, hogy ma d. u. 3 órakor a legelő bérbeadása végett tartandó értekezleten nála, saját házában megjelenni sziveskedjenek Piti Pál fábiáni 6 hold földje kiadó. Székely Péter alsó-réti egy részlet földje eladó. Szegi Pálnak az alsó-réten nádja van eladó. Zsoldos Gedeonnak túl a Kureczán levő 1 részlet földje 3 évre kiadó. Gáspár Istvánnak honvédsori télporthás, 769. sz. háza eladó. Marozsi Pálnak az alsó-réten levő 16 hold földje tanyaépülettel együtt eladó. Vajda Mihálynak sz. lászói első oszt. és alsó-réti 2 1/2 részlet földje eladó. Özv. Kónya Jánosnak kisvölgy-utczában levő, 466. sz. háza eladó. Szabics Ignácnak berekháti első oszt. földje eladó. Pataki Tamás örökösének vekerzugyi 1/4 földje eladó. Gugyin József eszéri tanyájáról szerdán viradóra 7 db. magkos elveszett; káros a nyomba

igazítónak, nevének titokban tartása mellett, 50 flót ad. Értésítettik a bökényi birtokosság, hogy kik jószágot akarnak a legelőre hajtani, azok a haszonbérlelőkkel értekezzenek. Pataki Sándornak III. t. 234. sz. háza eladó. Csáki Sándor örökösének Fertő-szálen lévő 2 járandóságú földje eladó. Földvári N. Mihály kajányi 1/4 földje eladó. Lévai Pál mucsiháti 22 hold földje felibe, vagy 4 évre haszonbérbe kiadó. Hamulák Jánosnak nagynyomású 5 első oszt. földje eladó. Földvári N. Sándor II. t. 82. sz. a. háza eladó. Nyikos József II. t. 33. sz. háza el-, vagy haszonbérbe adandó. Fél János II. t. 524. sz. háza és kiszéki első oszt. földje eladó. Héja Jánosnak alsó-réti 10 hold földje eladó. Tóth Lajos sz. lászói első oszt. földje eladó. Bucsán Pál II. t. 189. sz. háza és kiszéki egy, másodosztályú földje eladó. Figyelmeztetnek a rom. kath. egyházi adóhátralékosok, hogy adósságaikat haladéktalanul lefizessék, mert a zálogholmik be fognak hordatni és közárverésen eladatni.

Nyilttér.

Az érdekelteknek figyelmét e helyen is fölhívjuk a hirdetési rovatban közölt azon ajánlatunkra, mely szerint az itt eladott varrógépeken netán esett hibákat egy, e célra october 15-ikétől számítandó néhány napra ide hozandó gépész által kijavittatjuk.

Az alkalmossal természetesen legjobb minőségű új gépeket is adunk el, jutányos áron és részlet-fizetésekre.

Tisztelettel: Schott testvérek.

Felelős szerkesztő: **Kulinyi Zsigmond.**

H I R D E T É S E K.

Oktober 15.

H i r d e t é s.

Oktober 15.

Bátorkodunk a t. c. közönség figyelmét arra hívni föl, miszerint f. évi oktober 15-én néhány napra egy gépésziünkkel együtt jövünk ide, hogy tisztelt vevőink varrógépeit alaposan megvizsgáltassuk, előfordult hibákat kijavittassunk és netáni fölszólamlásokat elintézzünk.

Ez alkalmossal **eredeti amerikai varrógépeket** is hozunk magunkkal, úgy családok, mint kézművesek használatára és azokat jutányos áron **részletfizetésre** is eladjuk.

VILÁGHIRÚ EREDETI HOWE-VARRÓGÉPEINK

az 1875-iki újvidéki kiállításon ismét az arany-éremmel lettek kiténtetve.

Midőn még a t. közönségnek irányunkban tanusított bizalmáért köszönetünket nyilvánítanók, fölkérjük a t. varrógép-tulajdonosokat és vevőket, miszerint bennünket **f. évi oktober 15-én, Rambovszki ur szállodájában** becses látogatásukkal megtisztelni sziveskedjenek.

Tisztelettel:

The Howe-Machine-Company New-York America

Schott testvérek,

Budapest, bécsi utca,

mint a fenti angol cég magyarországi képviselői.

Hirdetmény.

Szentés város tulajdonát képező „böldi rév és hidvám”-szedési jognak a f. sept. hó 9-ik napjára kitűzött árverés eredménye kielégítőnek nem találtatván, hanem a évi 209. sz. közgyűlési végzéssel új árverés tartása rendeltetett el, — minek folytán e bérleményi tárgyak a f. évi nov. 1-ső napjától 1878. évi oct. 31-ig terjedő 3 évre ugyanez évi oct. hó 4-én délelőtti 10 órakor a tanácssteremben nyilvános árverés után fognak haszonbérbe adatni.

Melyre az árverezni kívánók a 10%-töli bánompénzzel ellátva meghivatnak.

A feltételek addig is alólirottánál megtekintethetők.

Kelt Szentésen 1875. sept. 17-én.

Győri József, tanácsnok.

Olcsoőbb, jobb és szebb, mint bárhol!



Minták kívánatra bárhova ingyen!

Pályázat!

A Szentés város által fenntartott p.-király-sági tanítói állomásra (melyhez évi 300 frt. fizetés és lakás van csatolva) hirdetett pályázat f. évi oktober 7-ig meghosszabbittatik, mely idő alatt benyújtandó pályázásokat elfogad Szentésen 1875. sept. 24.

Az isk. széki elnökség.

P á l y á z a t !

Fábián-Sebestyén községben **egy tanítói állomás** (300 frt. fizetéssel) be-töltendő. A pályázók kérvényeiket, melyek képességükről szóló okmányokkal felszerelendők, Téés és Fábián-Sebestyén körjegyzőjéhez f. évi oktober 14-ig nyújtsák be. Szentés, 1875. szept. 27.

Sarkadi-Nagy Mihály, bíró.

ÖLFA

alulírottaknak következő van a Tiszparton kirakva:

hasábos **gyertyánfa**
bükkfa
tölgyfa,

melyeket jól kiölezve mérsékeilt áron ajánlunk.

Lázár és Sonnenfeld.